

Αναίρεση που άσκησε στις 28 Μαρτίου 2013 η Fercal — Consultadoria e Serviços Lda κατά της απόφασης που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (πέμπτο τμήμα) στις 24 Ιανουαρίου 2013 στην υπόθεση T-474/09, Fercal κατά ΓΕΕΑ — Jacson of Scandinavia (Jackson Shoes)

(Υπόθεση C-159/13 P)

(2013/C 171/36)

Γλώσσα διαδικασίας: η πορτογαλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Fercal — Consultadoria e Serviços Lda^a (εκπρόσωπος: A. J. Rodrigues, δικηγόρος)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ)

Αιτήματα της ανααιρεσείουσας

Η ανααιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο

α) να ανατρέψει την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 24ης Ιανουαρίου 2013 που κοινοποιήθηκε στις 25 Ιανουαρίου 2013 στην υπόθεση T-474/09 και, κατά συνέπεια, να ακυρώσει την απόφαση του δεύτερου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (στο εξής: ΓΕΕΑ) της 18ης Αυγούστου 2009, R 1253/2008-2, στη διαδικασία κηρύξεως ακυρότητας n° 2004 C (αίτηση καταχωρίσεως κοινοτικού σήματος σήμα αριθ. 1 077 858, JACKSON SHOES), η οποία απόφαση κοινοποιήθηκε στην ανααιρεσείουσα στις 30 Σεπτεμβρίου 2009, σύμφωνα με τις εφαρμοστέες διατάξεις του κοινοτικού δικαίου·

β) να επιβεβαιώσει με τον τρόπο αυτόν το κύρος του σήματος της ανααιρεσείουσας και να διατηρήσει σε ισχύ το εν λόγω σήμα·

γ) να καταδικάσει το ανααιρεσίβλητο στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι αναίρεσης και κύρια επιχειρήματα

Καίτοι ασφαλώς υπάρχουν γραφικές και φωνητικές ομοιότητες μεταξύ των ονομάτων JACKSON και JACSON, για τη σύγκριση των συγκρουόμενων σημείων πρέπει αυτά να εξετάζονται συνολικά: JACKSON SHOES/JACSON OF SCANDINAVIA AB.

Από το άρθρο 4, παράγραφος 1, στοιχείο β', της οδηγίας 89/104/ΕΟΚ (1) του Συμβουλίου, της 21ης Δεκεμβρίου 1988, προκύπτει ότι η εκ μέρους του μέσου καταναλωτή αντίληψη των σημάτων είναι αποφασιστικής σημασίας για τη συνολική εκτίμηση του κινδύνου συγχύσεως.

Ο μέσος καταναλωτής που εξετάζει συνολικά τα συγκρουόμενα σημεία διαπιστώνει εύκολα ότι πρόκειται για διακριτικά σημεία διαφορετικού είδους: ένα σήμα και μια εμπορική επωνυμία — εν προκειμένω, λόγω της παραδόσεως του ακρωνύμιου «AB», που συμβάλλει στον αποκλεισμό του ενδεχομένου οποιασδήποτε παραπληρώσεως του μέσου καταναλωτή από το σήμα «JACKSON SHOES».

Κατά την ανααιρεσείουσα, η ως άνω πτυχή είναι σημαντική, διότι το άρθρο 4, παράγραφος 1, στοιχείο β', της οδηγίας 89/104/ΕΟΚ ορίζει ότι η εκ μέρους του μέσου καταναλωτή αντίληψη των σημάτων είναι αποφασιστικής σημασίας για τη συνολική εκτίμηση του κινδύνου συγχύσεως.

Πρόκειται για σημεία με σαφώς καθορισμένες και εντελώς διαφορετικές λειτουργίες: το σήμα είναι ένα σημείο ικανό να διακρίνει τα προϊόντα ή τις υπηρεσίες μιας επιχειρήσεως από εκείνα άλλων επιχειρήσεων (άρθρο 4, *in fine*, του κανονισμού για το κοινοτικό σήμα), ενώ η εμπορική επωνυμία χρησιμεύει για να προσδιορίζει μίαν επιχείρηση κατά τρόπον ώστε αυτή να διακρίνεται από άλλες επιχειρήσεις.

Εξάλλου, η χρήση παρεμφερών επωνυμιών —που αποτελεί σύνηθες φαινόμενο σε πολλές χώρες— δεν είναι ικανή να δημιουργήσει κίνδυνο συγχύσεως αν οι επωνυμίες αυτές συνδυάζονται με άλλα στοιχεία, έτσι ώστε η χρήση αυτή να μην παραπλανά τον μέσο καταναλωτή και να μη συνεπάγεται αθέμιτο ανταγωνισμό λόγω συγχύσεως μεταξύ των προϊόντων της ανααιρεσείουσας και εκείνων της αντιδίκου της.

Δεν μπορεί να αναγνωριστεί (βάσει απλώς μιας εμπορικής επωνυμίας που χρησιμοποιείται στη Σουηδία) το δικαίωμα αποκλειστικής χρησιμοποίησης (στο σύνολο των κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης) μιας επωνυμίας που χρησιμοποιείται ευρέως σε πολλές άλλες χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, από χιλιάδες άτομα και από άλλες επιχειρήσεις.

Ακόμη, δεν μπορεί να αναγνωριστεί στην αντίδικο το δικαίωμα να εμποδίσει την ανααιρεσείουσα να καταχωρίσει, στην κλάση 25, το σήμα JACKSON SHOES, ενώ, στην πράξη, άλλα κοινοτικά σήματα που χρησιμοποιούν το όνομα αυτό έχουν ήδη καταχωριστεί στην ίδια κλάση.

Επιπλέον, η αντίδικος παραδέχθηκε ότι τα διάφορα σήματα που απαρτίζει και περιγράφει η ανααιρεσείουσα συνυπήρχαν στην αγορά, χωρίς ποτέ να τα αμφισβητήσει, ενώ δεν ισχυρίζεται ότι κάποιο από αυτά ήταν ικανό να παραπλανήσει τον μέσο καταναλωτή ή ότι υφίστατο οποιαδήποτε σύγκρουση μεταξύ τους.

Όποιος επιλέγει ως διακριτικό σημείο ένα στοιχείο με περιορισμένο διακριτικό χαρακτήρα το οποίο, επιπλέον, περιλαμβάνεται μεταξύ πολλών άλλων διακριτικών σημείων τρίτων δεν μπορεί να εμποδίσει την εκ νέου χρησιμοποίηση του ίδιου (ή παρόμοιου) σημείου από τρίτους, σε συνδυασμό με άλλα στοιχεία.

Καμία ρύθμιση δεν εμποδίζει τη συνύπαρξη —η οποία, κατά τα λοιπά, ήδη υφίσταται στην πράξη— διακριτικών σημείων που χρησιμοποιούν παρεμφερή κοινά ονόματα, υπό την προϋπόθεση ωστόσο ότι, συνολικά, είναι δυνατό να διακρίνονται μεταξύ τους.

Αντιθέτως προς όσα που υποστηρίζει η αντίδικος, αποδεικνύεται ότι η ανααιρεσείουσα προσκόμισε πολλά αποδεικτικά στοιχεία περί της υπάρξεώς της και περί της εμπορικής της δραστηριότητας, όχι μόνον στο σύνολο του κοινοτικού εδάφους, αλλά και σε χώρες της Βόρειας Αμερικής και της Βόρειας Αφρικής, μολονότι όχι μέσω του καταλόγου της, όπως συμβαίνει στην περίπτωση της αντιδίκου της —καθόσον αυτός είναι αποκλειστικά στη μητρική της γλώσσα και, επομένως, απευθύνεται σε περιορισμένο γεωγραφικό χώρο—, αλλά στο πλαίσιο μιας πρακτικής χρησιμοποίησης πολλών γλωσσών με παρουσία στις σημαντικότερες παγκόσμιες εκδόσεις υποδήματος.

Το κοινοτικό σήμα JACKSON SHOES δεν μπορεί να δημιουργεί σύγχυση με την εμπορική επωνυμία JACSON OF SCANDINAVIA AB, για τον επιπρόσθετο λόγο ότι αμφότερα συνυπήρχαν εδώ και πολύ καιρό, χωρίς κάποιος να ισχυριστεί ότι θίγεται από τη συνύπαρξη αυτή και χωρίς να επηρεάζεται ο ανταγωνισμός μεταξύ των προϊόντων, καθόσον εξάλλου ο καταναλωτής, όταν βλέπει τα συγκρουόμενα σημεία, εύκολα διαπιστώνει ότι πρόκειται περί ενός εμπορικού σήματος και περί μιας εμπορικής επωνυμίας, δηλαδή, αναμφισβήτητα, περί δύο διακριτικών σημείων διαφορετικού είδους.

Επιπλέον, όπως δέχθηκε το Γενικό Δικαστήριο με την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση και όπως παραδέχθηκαν οι διάδικοι, όταν ο μέσος καταναλωτής βλέπει το κοινοτικό αυτό σήμα και την ως άνω εμπορική επωνυμία, δεν υπάρχει καμία δυνατή σύγχυση μεταξύ των δύο σημείων. Ακόμη, «[...] η εξέταση της ομοιότητας των σημάτων πρέπει να γίνεται βάσει της συνολική εντυπώσεως που αυτά προκαλούν» [βλ. απόφαση του Πρωτοδικείου, νυν Γενικού Δικαστηρίου, της 12ης Νοεμβρίου 2009, *Spa Monopole* κατά ΓΕΕΑ — De Francesco Import (SpragO), T 438/07, Συλλογή 2009, σ. II 4115, σκέψη 23 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία].

Εξάλλου, και τούτο έχει καίρια σημασία για την επίλυση της παρούσας διαφοράς, το αναιρεσιβλητό, δηλαδή το ΓΕΕΑ, επέτρεψε την καταχώριση διαφόρων σημάτων περιεχόντων την έκφραση «JACKSON» για υποδήματα, οπότε δεν μπορεί να αγνοεί απολύτως την πραγματικότητα όταν αποφαιίνεται επί αιτήσεως καταχωρίσεως νέου κοινοτικού σήματος χρησιμοποιούντος το ίδιο (κοινό) όνομα «JACKSON».

Αγνοώντας την πραγματικότητα αυτή, το ΓΕΕΑ ενήργησε ως εάν είχε διακριτική ευχέρεια και προσέβαλε την αρχή της ισότητας.

Η αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση εκδόθηκε κατά παράβαση των διατάξεων των άρθρων 8, παράγραφος 4, και 53, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 ⁽²⁾ του Συμβουλίου της 26ης Φεβρουαρίου 2009, για το κοινοτικό σήμα.

⁽¹⁾ Πρώτη οδηγία 89/104/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 21ης Δεκεμβρίου 1988, για την προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών μελών περί σημάτων (ΕΕ L 40, σ. 1)

⁽²⁾ ΕΕ L 78, σ. 1

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Hoge Raad der Nederlanden (Κάτω Χώρες) στις 2 Απριλίου 2013 — Turbu.com BV, έτερος διάδικος: Staatssecretaris van Financiën

(Υπόθεση C-163/13)

(2013/C 171/37)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Hoge Raad der Nederlanden

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ανααιρεσείουσα: Turbu.com BV

Έτερος διάδικος: Staatssecretaris van Financiën

Προδικαστικό ερώτημα

Πρέπει οι εθνικές αρχές και τα εθνικά δικαιοδοτικά όργανα βάσει του δικαίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης να μη δέχονται την εφαρμογή της απαλλαγής από τον ΦΠΑ στην περίπτωση ενδοκοινοτικής παραδόσεως, όταν βάσει αντικειμενικών στοιχείων είναι βέβαιο ότι πρόκειται για φοροδιαφυγή ως προς τον ΦΠΑ σε σχέση με τα οικεία αγαθά και ο υποκείμενος στον φόρο γνώριζε ή όφειλε να γνωρίζει ότι συμμετείχε σ' αυτή, αν ο εθνικός νόμος δεν προβλέπει ότι υπ' αυτές τις συνθήκες το δικαίωμα εκπτώσεως δεν μπορεί να γίνει δεκτό;

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Hoge Raad der Nederlanden (Κάτω Χώρες) στις 2 Απριλίου 2013 — Turbu.com Mobile Phone's BV, έτερος διάδικος: Staatssecretaris van Financiën

(Υπόθεση C-164/13)

(2013/C 171/38)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Hoge Raad der Nederlanden

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ανααιρεσείουσα: Turbu.com Mobile Phone's BV

Έτερος διάδικος: Staatssecretaris van Financiën

Προδικαστικό ερώτημα

Πρέπει οι εθνικές αρχές και τα εθνικά δικαιοδοτικά όργανα βάσει του δικαίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης να μη δέχονται το δικαίωμα εκπτώσεως, όταν βάσει αντικειμενικών στοιχείων είναι βέβαιο ότι πρόκειται για φοροδιαφυγή ως προς τον ΦΠΑ σε σχέση με τα οικεία αγαθά και ο υποκείμενος στον φόρο γνώριζε ή όφειλε να γνωρίζει ότι συμμετείχε σ' αυτή, αν ο εθνικός νόμος δεν προβλέπει ότι υπ' αυτές τις συνθήκες το δικαίωμα εκπτώσεως δεν μπορεί να γίνει δεκτό;

Προσφυγή της 5ης Απριλίου 2013 — Επιτροπή κατά Πολωνίας

(Υπόθεση C-169/13)

(2013/C 171/39)

Γλώσσα διαδικασίας: η πολωνική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: N. Yerrell και J. Hottiaux)